لعنت الله بر یهودیان و نصرانیان [که] قبرهای پیامبران‌شان را مساجد قرار دادند

از عایشه و عبدالله بن عباس ـ رضی الله عنهم ـ روایت است که می‌گویند: هنگامی که [ملک الموت و حالات وفات] بر پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ نازل شد، خمیصه‌ای (تکه پارچه‌ای) را بر چهرهٔ خود می‌انداخت و هنگامی که نفس‌شان تنگ می‌شد آن را از چهرهٔ خود برداشته و در همین حال می‌فرمود: «لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى اليَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»: «لعنت الله بر یهودیان و نصرانیان [که] قبرهای پیامبران‌شان را مساجد قرار دادند» و نسبت به کاری که انجام دادند هشدار می‌داد.

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

عایشه و ابن عباس ـ رضی الله عنهم ـ خبر داده‌اند که هنگام وفات پیامبر صلی الله علیه وسلم، ایشان تکه پارچه‌ای را بر صورت خود می‌انداخت و چون به علت سکرات مرگ نفس کشیدن بر ایشان دشوار می‌شد آن را از چهره برداشته و در این حال دشوار می‌فرمود: الله یهودیان و نصرانیان را نفرین کند و از رحمت خود دور سازد؛ زیرا آنان بر قبرهای پیامبران‌شان مسجدهایی ساختند و اگر اهمیت این امر نبود در چنین شرایطی آن را بازگو نمی‌کرد؛ و به این ترتیب رسول خدا امتش را از مشابهت با این کار نهی کردند. زیرا این از کارهای یهودیان و نصرانیان و وسیله‌ای است که به شرک ورزیدن به الله عزوجل می‌انجامد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3330